

Vår referens: 25-21685

Utkast till beslut om tillträde till nät närmast slutanvändare

Sökande/Parter

Sökande

Bahnhof AB, org. nr 556519-9493, Sveavägen 41, 111 34 Stockholm

Motparter

AB Stångåstaden, org. nr 556041-6850, Box 3300, 580 03 Linköping

Telia Company AB med berörda dotterbolag, org. nr 556103-4249, Stjärntorget 1, 169 94 Solna

Saken

Ansökan om tillträde till nät närmast slutanvändare enligt 5 kap. 28-29 §§ lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation (LEK).

Post- och telestyrelsens avgörande

Post- och telestyrelsen avslår Bahnhof AB:s ansökan.

Innehåll

Utkast till beslut om tillträde till nät närmast slutanvändare.....	1
1. Bakgrund.....	3
2. Yrkanden.....	3
3. Tillämpliga bestämmelser	5
4. PTS bedömning	5
4.1 Tillträde fram till första utlopps- eller förgreningsstället (5 kap. 28 § LEK)	6
4.1.1 Rådighetsrekvisitet.....	6
4.1.2 Lönsamhetsrekvisitet.....	6
4.1.3 Lämplighet och proportionalitet	7
4.2 Tillträde bortom första utlopps- eller förgreningsstället (5 kap. 29 § LEK)	10
5. Slutsats.....	13
6. Underrättelse om överklagande.....	14

1. Bakgrund

AB Stångåstaden (Stångåstaden) är ett kommunalägt fastighetsbolag som äger och förvaltar cirka 18 700 lägenheter (av dessa är ca. 4 100 studentbostäder) i Linköpings kommun.

Stångåstaden har efter upphandling av en tjänstekoncession anlitat Telia Sverige AB (Telia), som kommunikationsoperatör (KO) för hela sitt fastighetsbestånd.

Bahnhof AB (Bahnhof) levererar bredbandstjänster till boende i Stångåstadens fastighetsbestånd via Telias KO-plattform.

Med KO avses i detta sammanhang att Telia ansvarar för att installera, driftsätta och övervaka den aktiva utrustning som krävs för att elektroniska kommunikationstjänster ska kunna tillhandahållas i Stångåstadens fysiska nät (ledningar). Operatörer (tjänsteleverantörer), som Bahnhof, ingår avtal med Telia om att tillhandahålla bredbandstjänster till slutanvändare genom Telias aktiva utrustning. Den beskrivna KO-modellen innebär därmed att slutanvändare i Stångåstadens fastighetsnät kan välja mellan olika tjänstetillhandahållare (s.k. ”öppet nät”).

Stångåstaden och Telia ingick avtalet om tjänstekoncessionen 2025. Avtalets giltighetstid är fem år, med möjlighet till en eller flera förlängningar för Stångåstaden i totalt upp till 48 månader. Avtalet kan maximalt gälla i 9 år.

2. Yrkanden

Bahnhof har den 2 december 2025 ansökt om att Post- och Telestyrelsen (PTS), med stöd av 5 kap. 28-29 §§ lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation (LEK), ska förplikta Stångåstaden och/eller Telia att mot skälig ersättning tillhandahålla aktivt och virtuellt tillträde via existerande överlämningspunkter mellan Bahnhof och Telia till samtliga anslutningar i Stångåstadens hyresrättsbestånd.

Bahnhof har anfört bl.a. följande till stöd för sin ansökan.

Stångåstadens fastighetsnät utgör en nödvändig förutsättning för att nå slutanvändarna, vilket ger Stångåstaden möjlighet att påverka villkoren för tillträde till anslutningarna i dess fastigheter.

Vid Stångåstadens upphandling av Telia som KO har utvärderingen i betydande utsträckning grundats på den s.k. näthyran, dvs. den ersättning per anslutning som Telia betalar till Stångåstaden. Näthyrens nivå medför högre kostnader för tillträdet till nätet. Dessa kostnader förs vidare till Bahnhof och övriga tjänsteleverantörer, som tvingas ta högre priser av de boende.

Mot denna bakgrund finns det enligt Bahnhof skäl att bevilja tillträde och fastställa skäliga villkor för det.

Stångåstaden motsätter sig ansökan och anser att den ska avslås i sin helhet eftersom Bahnhof inte visat att förutsättningarna för att besluta om tillträde enligt 5 kap. 28–29 §§ LEK är uppfyllda. Stångåstaden anger bl.a. följande.

Bahnhof har redan tillträde som sker på marknadsmässiga villkor, fastställda genom konkurrens mellan olika leverantörer och som därför får anses vara skäliga.

Bahnhof har inte visat att det föreligger något konkurrensproblem eller någon nytta för slutanvändarna som motiverar ett ingripande från PTS. Bahnhof har inte heller visat att ett beslut om tillträde skulle vara förenligt med proportionalitetsprincipen.

3. Tillämpliga bestämmelser

I 5 kap. 28-29 §§ LEK anges följande.

Regleringsmyndigheten får ålägga en operatör, eller någon som äger ledningar i ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät som operatören råder över, att mot skälig ersättning ge tillträde till ledningarna i en byggnad eller fram till det första utlopps- eller förgreningsstället. Skyldigheten får omfatta tillträde till tillhörande faciliteter. En skyldighet enligt första stycket får åläggas endast efter ansökan och om anläggande av ytterligare infrastruktur bedöms fysiskt genomförbart eller olönsamt. Skyldigheten får förenas med villkor för tillträdet samt med de villkor som behövs för att uppnå icke-diskriminering och insyn.

Om ett åläggande enligt 28 § inte bedöms tillräckligt för att åtgärda omfattande och varaktiga hinder mot anläggande av ytterligare infrastruktur och hindren motverkar effektiv konkurrens till förmån för slutanvändarna, får åläggandet avse även nätdelar bortom det första utlopps- eller förgreningsstället. Om det är motiverat av tekniska eller ekonomiska skäl, får åläggandet avse även aktivt och virtuellt tillträde. Vid bedömningen av om en sådan skyldighet ska åläggas ska särskild hänsyn tas till om operatören i stället ger ett hållbart och liknande tillträde till ett nät med mycket hög kapacitet på rättvisa, icke-diskriminerande och rimliga villkor. Första stycket får inte tillämpas om ett åläggande skulle äventyra den ekonomiska bärkraften vid anläggandet av små lokala nät.

Bestämmelserna genomför artikel 61 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (kodexen).

4. PTS bedömning

Frågan i ärendet är om det finns förutsättningar för PTS att bifalla Bahnhofs ansökan om tillträde enligt 5 kap. 28-29 §§ LEK mot Stångåstaden och Telia.

PTS ska först pröva huruvida de rekvisit som anges i 5 kap. 28 § LEK är uppfyllda, nämligen:

- Ansökan ska vara riktad mot en operatör, eller någon som äger ledningar i ett allmänt kommunikationsnät som operatören råder över (rådighetsrekvisit)
- Anläggning av ytterligare infrastruktur ska bedömas vara antingen fysiskt genomförbar eller olönsam (lönsamhetsrekvisit)

PTS kan därefter pröva om de rekvisit som anges i 5 kap. 29 § LEK är uppfyllda, nämligen att ett åläggande enligt 28 § inte är tillräckligt på grund av att det föreligger omfattande och varaktiga hinder mot anläggande av ytterligare infrastruktur som motverkar effektiv konkurrens till förmån för slutanvändarna. För att ett åläggande även ska avse aktivt och virtuellt tillträde måste det vara tekniskt eller ekonomiskt motiverat. Ett åläggande får inte heller äventyra den ekonomiska bärkraften för små lokala nät.

4.1 Tillträde fram till första utlopps- eller förgreningsstället (5 kap. 28 § LEK)

4.1.1 Rådighetsrekvisitet

Bahnhof har ansökt om att Telia ska förpliktas att ge tillträde. Stångåstaden, som inte är en operatör, äger ledningarna i de fastighetsnät som ansökan avser.

Telia är en operatör enligt definitionen i 1 kap. 7 § LEK. Telia har enligt det ingångna tjänstekoncessionsavtalet rollen som KO i hela Stångåstadens nät och råder över den aktiva utrustningen och nätplattformen.

Det anges i förarbetena att den operatör som har kontroll över och använder nätet ska kunna åläggas att ge andra aktörer tillträde om operatören i praktiken har ensam rätt att använda nätet i fastigheten.¹ Även om Stångåstaden äger fastighetsnätet använder Telia det för att tillhandahålla tillträde och tjänsteplattform till andra tjänsteleverantörer.

Mot denna bakgrund, och med hänsyn till det som ovan angivits om rådighetsrekvisitets syfte, bedömer PTS att Telia har sådana rättigheter till de aktuella ledningarna att Telia kan anses ha rådighet över dem i den mening som avses i 5 kap. 28 § LEK. Rådighetsrekvisitet är därmed uppfyllt.

4.1.2 Lönsamhetsrekvisitet

I förarbetena anges att en bedömning av lönsamhetsrekvisitet ska göras i ett framåtblickande perspektiv. En bedömning av kostnaderna och fördelarna med att den sökande operatören bygger ett eget fastighetsnät jämfört med hur en skyldighet påverkar den operatör som redan driver nätet ska göras. Bedömningen ska också ta hänsyn till hur konkurrensen och nyttan för slutanvändarna påverkas, både på kort och lång sikt.²

¹ Prop. 2010/11:115, s. 80, förarbetsuttalandet avser bestämmelsens tidigare lydelse (4 kap. 13 a § LEK) som fortfarande är relevant i tillämpliga delar.

² Prop. 2010/11:115, s. 81 f. och 166.

Bahnhof har uppgett att ett anläggande av ett eget fastighetsnät skulle vara olönsamt. Detta på grund av att investeringarna som krävs för att anlägga fibernät är mycket stora i förhållande till marginalkostnaderna för att bruka dem, vilket innebär att alla investeringar i duplicering av redan existerande infrastruktur per definition är oekonomiska.

Stångåstaden har inte besvarat PTS fråga om att redogöra för företagets inställning till ett eventuellt anläggande av parallella fastighetsnät.

Utifrån vad som framkommit i ärendet gör PTS följande bedömning.

Anläggning av ytterligare fiberledningar i fastigheterna bör inte vara ”fysiskt ogenomförbart”, men förutsätter påtagliga ingrepp i byggnaderna (fysiska installationer och håltagning i väggar). Sådana ingrepp medför kostnader för hantverkare och material m.m. Det har inte heller kommit fram att det skulle finnas någon rätt för Bahnhof att över huvud taget vidta några åtgärder i Stångåstadens byggnader utan Stångåstadens medgivande. Kostnaden för Bahnhof att anlägga ett eget ledningsnät skulle därmed också behöva inkludera den ersättning som Stångåstaden kan kräva för att ge Bahnhof tillträde till byggnaderna. Hur stor denna ersättning kan tänkas bli är svårt att bedöma. Under alla omständigheter bedömer PTS att investering i ett sådant parallellt nät blir betydande, och med hänsyn till den konkurrenssituation som sannolikt skulle uppstå mellan den befintliga och den nyetablerade nätägaren, belagd med hög risk.

Oavsett om investeringen i fråga hade kunnat förväntas bli ekonomiskt lönsam för Bahnhof, menar PTS att det är tydligt att kostnaderna för att anlägga ett parallellt fibernät i de aktuella byggnaderna inte rimligen kan motsvara den nytta för slutanvändarna som åtgärden skulle kunna ge. En sådan investering är därmed inte lönsam i bemärkelsen ekonomiskt effektiv.³ Lönsamhetsrekvisitet är därmed uppfyllt. PTS tillägger i denna del följande. De aktuella fastigheterna är redan utrustade med moderna fiberbaserade nät. Bedömningen av lönsamhetsrekvisitet skulle kunna innefatta andra överväganden i fall där fråga är om byggnader där det endast finns äldre metallbaserade nät, eller där det annars finns behov av uppdatering av näten.

4.1.3 Lämplighet och proportionalitet

Enligt 5 kap. 28 § LEK får PTS ålägga förpliktelser om gemensamt utnyttjande av ledningar. Det innebär att även när de angivna rekvisiten är uppfyllda finns det inte någon rätt för en sökande att få till stånd ett beslut om tillträde.

I förarbetena diskuteras bl.a. bestämmelsens förhållande till egendomsskyddet. Det framhålls att ledningar inuti byggnader normalt utgör fast egendom om de ägs av

³ Jfr prop. 2010/11:115 s. 81.

fastighetsägaren och att bestämmelsen innebär att fastighetsägares grundlagsfästa egendomsskydd enligt 2 kap. 15 § regeringsformen och egendomsskyddet enligt artikel 17 i EU:s stadga om grundläggande rättigheter påverkas i de fall bestämmelsen medför att fastighetsägarens möjlighet att fritt disponera ledningarna begränsas. I sammanhanget anges det att bestämmelsen bör tillämpas ”först efter noggrant övervägande”.⁴

Av artikel 3.1 och 3.2 b i kodexen framgår bl.a. att de nationella regleringsmyndigheterna, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som framgår av direktivet, ska vidta åtgärder som är nödvändiga och proportionella för att främja konkurrens i tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, inbegripet effektiv infrastrukturbaserad konkurrens. Det framgår vidare av artikel 3.2 att regleringsmyndigheterna ska verka på ett opartiskt, objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt sätt.

Utifrån såväl kodexen som de svenska förarbetena bedömer PTS att avsikten är att myndigheten ska besluta om förpliktelse enligt 5 kap. 28 § LEK enbart i de fall gemensamt utnyttjande av ledningar kan anses medföra en så påtaglig fördel för slutanvändarna att det ingrepp i äganderätten som förpliktelsen innebär framstår som motiverat. Med andra ord ska åtgärden vara proportionell.

Vid proportionalitetsbedömningen är följande av betydelse. I 1 kap. 1 § LEK anges som lagens syfte att enskilda och myndigheter ska få tillgång till säkra och effektiva elektroniska kommunikationer och största möjliga utbyte vad gäller urvalet av elektroniska kommunikationstjänster samt deras pris, kvalitet och kapacitet. Ett medel för att syftet ska uppnås är att konkurrensen främjas.

Enligt PTS mening kan det övervägas att förplikta en fastighetsägare eller en operatör att ge tillträde till ledningar i byggnader enligt 5 kap. 28 § LEK när den ensamrätt – dvs. möjlighet till utestängning av andra eventuella intresserade operatörer – som en operatör har i fastighetsnät kan visas ha medfört påtagliga nackdelar för slutkunderna. Sådana nackdelar kan vara ett begränsat utbud av tjänster, nedsatt kvalitet i tjänsten eller onormalt höga slutkundspriser. Alla sådana faktorer får bedömas i det enskilda fallet och utifrån en jämförelse med andra tillgängliga erbjudanden på slutkundsmarknaderna.

Konkurrenssituationen i fastighetsnät präglas av att de kundunika anslutningarna till enskilda hushåll och företag i fastighetsnätet utgör en s.k. flaskhalsresurs för tillhandahållandet av bredbandstjänster. Tillträde till fastighetsnätet är därför ofta en förutsättning för att uppnå en fungerande konkurrens om slutkunderna i de fall då det av såväl ekonomiska som praktiska skäl inte är möjligt att anlägga parallell

⁴ Prop. 2010/11:115 s. 83.

infrastruktur inuti byggnader. Detta gäller oavsett vem som äger eller förfogar över den del av accessnätet som befinner sig i byggnader.⁵

Tillträde till fastighetsnät påverkar inte bara vilka tjänsteleverantörer som kan erbjuda bredbandstjänster till slutanvändarna, utan de ekonomiska villkor som tjänsterna tillhandahålls till. I hyresfastigheter har fastighetsägaren ofta ett intresse av att tillgodogöra sig en del av det värde som skapas genom nätinfrastrukturen. Konkurrensen om tillträdet till fastighetsnätet kan därför i betydande utsträckning avse vilken ersättning en operatör är beredd att betala till fastighetsägaren snarare än vilka villkor som kan erbjudas slutanvändarna.

I det aktuella fallet har Telias KO-avtal ingåtts efter ett öppet upphandlingsförfarande. Det kan visserligen indikera att villkoren mellan fastighetsägaren och KO:n är marknadsmässiga, men innebär inte nödvändigtvis att villkoren är de mest fördelaktiga för slutanvändarna. Bredbandspriserna kan i hög grad variera beroende på hur fastighetsägaren väljer vilken vikt som läggs vid näthyran och vilka övriga krav som ställs på KO:n vid upphandlingen. Om konkurrensen i upphandlingen huvudsakligen tar sikte på den ersättning som tillfaller fastighetsägaren kan detta bidra till högre kostnader i nätet och därmed högre priser för slutanvändarna.

Bredband är ofta väsentligt dyrare för boende i hyresrätter jämfört med vad det kostar för boende i bostadsrätter. När ägare av hyresfastigheter upphandlar KO innebär det ofta att nätägare väljer den KO som kan betala högst näthyra. Att KO-modellen ger slutanvändarna möjlighet att välja mellan flera tjänsteleverantörer innebär inte heller att de negativa effekterna av marknadsmakt i fastighetsnätet undanröjs. Även i öppna nät påverkas slutkundspriserna av de ekonomiska villkor som följer av fastighetsägarens avtal med KO:n.

Bahnhof har i sin ansökan uppgett att Stångåstaden vid upphandlingen av KO styrt tilldelningen baserat på ett jämförelsetal som till två tredjedelar bygger på siffran för näthyra. Detta innebär enligt Bahnhof att Stångåstadens näthyra driver upp Telias kostnader, vilket i sin tur driver upp tjänsteleverantörers kostnader och drabbar i slutändan Stångåstadens hyresgäster.

Stångåstaden har uppgett att det inte var den anbudsgivare som erbjöd den högsta näthyran som vann upphandlingen, och att avtalet med Telia innebär att avgifterna tjänsteleverantörerna betalar Telia ska tillämpas på ett konkurrensneutralt och icke-diskriminerande sätt. PTS anser att det i sammanhanget saknar betydelse att KO:n tillämpar icke-diskriminerande priser eftersom omständigheten att samtliga tjänsteleverantörer betalar samma grossistpris inte nödvändigtvis innebär att

⁵ Prop. 2010/11:115 s. 79.

slutkunderna får lägre priser. Om grossistpriset är högt kan tjänsteleverantörerna ha ett begränsat utrymme att konkurrera om priset.

Långa exklusivitetsavtal för en operatör kan innebära påtagligt begränsad konkurrens och nackdelar för slutkunderna.⁶ Avtalstiden, som i detta fall är relativt lång och uppgår till mellan fem och nio år, skulle kunna vara en omständighet som tyder på att Telia har betingat sig en betydande marknadsmakt i Stångstadens fastighetsnät.

Vid en sammantagen bedömning av de ovan redovisade omständigheterna finner PTS att slutanvändarnas intressen skulle kunna främjas av en förpliktelse om gemensamt utnyttjande av ledningar i Stångåstadens byggnader i en sådan grad att det uppväger de betungande följderna för Telia och Stångåstaden. PTS anser därför att tillträde till fastighetsnätet skulle kunna vara en proportionerlig åtgärd enligt 5 kap. 28 § LEK.

Eftersom ansökan avser aktivt och virtuellt tillträde via befintliga överlämningspunkter prövas den även enligt 5 kap. 29 § LEK.

4.2 Tillträde bortom första utlopps- eller förgreningsstället (5 kap. 29 § LEK)

Tillträde till fastighetsnätet är inte alltid tillräckligt för att möjliggöra effektiv konkurrens. Om den etablerade operatören även kontrollerar de delar av accessnätet som ligger utanför fastigheten kan dessa utgöra en kvarstående flaskhals som hindrar andra operatörer från att nå slutanvändarna och erbjuda konkurrerande tjänster. Tillträde längre ut i nätet kan därför vara nödvändigt för att undanröja sådana hinder.

För att ålägga en skyldighet om tillträde bortom första utlopps- eller förgreningsstället enligt 5 kap 29 § LEK krävs att ett tillträde till ledningarna i byggnaden eller fram till det första utlopps- eller förgreningsstället inte är tillräckligt för att lösa det aktuella konkurrensproblemet. Det ska finnas omfattande och varaktiga hinder mot att anlägga parallell infrastruktur, och dessa hinder ska medföra att konkurrensen begränsas och drabbar slutanvändarna på ett betydande sätt. Endast om en skyldighet enligt 28 § inte bedöms vara tillräcklig för att motverka dessa effekter kan ett mer långtgående tillträde övervägas.⁷

En samlad bedömning ska göras av om en skyldighet enligt 5 kap. 29 § LEK är nödvändig och proportionerlig.

⁶ Jfr. prop. 2010/11:115 s. 80.

⁷ Prop. 2021/22:136, s. 448.

Vid denna bedömning ska det beaktas om den berörda operatören är en operatör med betydande marknadsinflytande som redan omfattas av skyldigheter som har beslutats efter en marknadsanalys enligt 5 kap. 5 § LEK. Om den infrastruktur eller det tillträde som ansökan avser redan omfattas av sådana skyldigheter talar det i de flesta fall emot att ålägga ytterligare skyldigheter. Detta gäller särskilt när ansökan avser tillträde till nätdelar där tillträdesvillkoren redan regleras.⁸

Aktivt eller virtuellt tillträde får åläggas endast om fysiskt tillträde inte är tillräckligt för att lösa konkurrensproblemet, eller om det inte är praktiskt möjligt. Tillträdespunkten bör placeras så att den tillträdande operatören kan nå tillräckligt många slutanvändare för att tillträdet ska vara ekonomiskt meningsfullt. Samtidigt ska myndigheten välja den minst ingripande åtgärd som ändå kan lösa konkurrensproblemet.⁹

Om det finns ett alternativt tillträde till slutanvändarna genom ett nät med mycket hög kapacitet, exempelvis ett fibernät, talar det normalt mot en utvidgad skyldighet. Förutsättningen är att det alternativa tillträdet är långsiktigt tillgängligt och erbjuds på rättvisa, icke-diskriminerande och rimliga villkor. Bedömningen ska utgå från den tillträdessökandes faktiska behov och möjligheter att använda alternativet för att nå slutanvändarna i det aktuella området.¹⁰

Slutligen ska myndigheten beakta om skyldigheten kan påverka mindre lokala utbyggnadsprojekt. En utvidgad tillträdesskyldighet får inte beslutas om den skulle äventyra ett nytt lokalt näts ekonomiska bärkraft, exempelvis genom att göra driften olönsam eller hota projektets långsiktiga överlevnad.¹¹

Mot denna bakgrund gör PTS följande överväganden.

Det har framkommit i utredningen att Telia, genom sitt dotterbolag Skanova AB, har anlagt ett eget accessnät där Stångåstadens tidigare kommunikationsoperatör Utsikt redan har ett accessnät. Såvitt PTS har kunnat bedöma finns det därmed två parallella accessnät som ansluter de aktuella fastigheterna. Telia har vidare uppgett att utbyggnaden av det egna accessnätet skedde på strikt kommersiella grunder och att investeringen bedömdes vara lönsam. Detta kan tala för att det inte föreligger sådana omfattande och varaktiga hinder mot anläggande av ytterligare infrastruktur som bestämmelsen tar sikte på. Det är dock inte klarlagt om accessnätet anlades efter att Telia tilldelats uppdraget som KO.

⁸ Prop. 2021/22:136, s. 448.

⁹ Prop. 2021/22:136, s. 449.

¹⁰ Prop. 2021/22:136, s. 449.

¹¹ Prop. 2021/22:136, s. 449.

PTS fastställde den 19 februari 2015 att den nationella marknaden för lokalt tillträde till nätinфраstruktur hade sådana särdrag att det var motiverat att införa förhandsreglering. Myndigheten identifierade Telia, med berörda dotterbolag, som ett företag med betydande inflytande på marknaden och ålade företaget bland annat en skyldighet att tillhandahålla lokalt fysiskt tillträde till företagets fiberbaserade nätinфраstruktur.¹²

Telia omfattas alltså redan av en skyldighet att ge tillträde till företagets accessnät. Denna skyldighet omfattar dock inte Stångåstadens fastighetsnät. Skyldigheten syftar till att motverka de konkurrensproblem som följer av Telias ställning på den relevanta marknaden. Det finns därför redan ett reglerat tillträdesalternativ i det accessnät som leder fram till Stångåstadens fastigheter för operatörer som vill nå de berörda slutanvändarna. I sammanhanget får det dock noteras att PTS har presenterat ett förslag till marknadsanalys där konkurrensen på marknaden för lokalt tillträde till flerfamiljshus bedöms fungera tillräckligt effektivt utan reglering. Förslaget innebär att Telias skyldigheter på den aktuella marknaden upphävs.

PTS bedömer att Bahnhof, för att kunna tillhandahålla tjänster till slutanvändarna, kan få fysiskt tillträde till det accessnät som leder fram till fastigheten från Telia. Bahnhof kan därefter begära fysiskt tillträde till fastighetsnätet från Stångastaden eller ansöka hos PTS enligt 5 kap. 28 § LEK att en tillträdesskyldighet ska åläggas. Genom ett sådant tillträde kan Bahnhof ansluta egen utrustning och tillhandahålla tjänster till slutanvändarna utan att vara beroende av en aktiv eller virtuell grossistprodukt från Telia.

Bahnhof skulle även kunna vända sig till Utsikt som har ett parallellt nät fram till fastigheterna. Det har inte framkommit i ärendet att Utsikt använder nätet för att leverera bredbandstjänster till boende i Stångåstadens fastigheter. Detta kan tala för att Utsikt har möjlighet att ge fysiskt tillträde och att Bahnhof därefter kan begära fysiskt tillträde till fastighetsnätet från Stångåstaden enligt 5 kap. 28 § LEK.

Efter en samlad bedömning av dessa omständigheter finner PTS att det inte har visats att förutsättningarna för att ålägga Telia en utvidgad tillträdesskyldighet enligt 5 kap. 29 § LEK är uppfyllda.

¹² PTS beslut om fastställande av företag med betydande inflytande på marknaden för lokalt tillträde till nätinфраstruktur, dnr 11-9306. Observera att beslutet fattades enligt då gällande LEK som nu har ersatts.

5. Slutsats

Sammanfattningsvis bedömer PTS att ett fysiskt tillträde till Stångåstadens fastighetsnät skulle kunna vara en proportionerlig åtgärd enligt 5 kap. 28 § LEK. Enbart tillträde enligt 5 kap. 28 § LEK har dock inte begärts enligt Bahnhofns ansökan, som i stället avser aktivt och virtuellt tillträde via befintliga överlämningspunkter. Ett sådant tillträde förutsätter en utvidgad tillträdesskyldighet enligt 5 kap. 29 § LEK. PTS bedömer att det inte har visats att förutsättningarna för en sådan utvidgad skyldighet är uppfyllda. Det saknas därmed förutsättningar att bifalla ansökan. Bahnhofns ansökan ska därför avslås.

6. Underrättelse om överklagande

Om ni vill överklaga detta beslut ska ni skriva till Förvaltningsrätten i Stockholm. Brevet ska dock sändas till Post- och telestyrelsen, Box 6101, 102 32 Stockholm, alternativt till pts@pts.se.

Tala om i brevet vilket beslut ni överklagar genom att ange beslutets nummer.

Tala också om vilken ändring av beslutet ni vill ha.

Brevet med överklagandet ska innehålla: ert person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till er arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där ni kan nås för delgivning. Om ni anlitar ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

PTS måste ha fått ert överklagande inom tre veckor från den dag ni fått del av beslutet. Annars kan överklagandet inte prövas. PTS sänder överklagandet vidare till

Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning.

Om något är oklart kan ni vända er till PTS.

Beslutet har fattats av XX. Föredragande har varit XX. I ärendets slutliga handläggning har även XX och XX deltagit.